

ಎಂದಾಗ ತಾರಾನಾಥನಿಗೂ ಗೆಳೆಯನ ಸಲಹೆ ಸರಿಯೆನ್ನಿಸಿ ಇಬ್ಬರೂ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ನಡೆದರು.

ಹತ್ತಿರದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಗಜಾನನ ಕೆಫೆಗೆ ಬಂದವರು ಕಾಫಿ ಹೀರಿ ಕಚೇರಿಯತ್ತ ತಿರುಗಿದರು. ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಮೋಹನ ತಾರಾನಾಥನ ಕೈಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಕೊಂಡಾಗ ಅವನಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಸಾವಿತ್ರಿಯ ವಿಷಯವೇನಾದರೂ ಇವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಸುಳಿದಾಡಿ, ಇರಿಸುಮುರಿಸಾಗ ತೊಡಗಿತು.

'ತಾರಾನಾಥ ನಿನ್ನಿಂದ ನನಗೊಂದು ಸಲಹೆ ಬೇಕು' ಅವನ ಖೀರಿಕೆಯ ಜಾಡು ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೂ ತಾರಾನಾಥ ಅವನತ್ತಲೇ ಪ್ರಶ್ನಾರ್ಥಕ ದೃಷ್ಟಿ ಹರಿಸಿದ.

'ನಾನೇನು ಹಳೇ ಮೋಹನನಲ್ಲ. ಕುಡಿಯೋದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವರ್ಷದ ಮೇಲೆ ಆಯಿತು'

'ಸರಿ, ಖೀರಿಕೆ ಸಾಕು, ನೇರವಾಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಾ.'

'ಒರ್ತೀನಿ. . . ನನ್ನಿಂದಲೇ ರಾಜಶೇಖರ ಪ್ರಾಣ ಕಳಕೊಂಡ. ನನ್ನಿಂದಲೇ ಸಾವಿತ್ರಿ ವಿಧವೆ ಪಟ್ಟ ಧರಿಸಿದಳು. ಆ ತಪ್ಪನ್ನೆಲ್ಲ ನಾನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಅಂತ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ.'

'ಹೇಗೆ?'

'ನಾನು ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಹೊಸಬಾಳು ಕೊಡಬೇಕು ಅಂತ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದೀನಿ.'

'ಅವಳ ಹತ್ತ ನೇರವಾಗಿ ಮಾತಾಡು.'

'ಯಾವುದಕ್ಕೂ ನಿನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ನನಗೆ ಬೇಕು.'

'ಅವಳು ಒಪ್ಪಿದ್ದೆ ಬೇಷಾಗಿ ಆಗಬಹುದು' ತಾರಾನಾಥ ನುಡಿದಿದ್ದ.

'ಸರಿ ಇವತ್ತೆ ಮಾತಾಡೋಣ'

ಮೋಹನ ತಾರಾನಾಥನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ತನ್ನ ಸಂತಸವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿದ್ದ. ಸದ್ಯ ಮೋಹನ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವಳು ಆರಾಮಾಗಿದ್ದು, ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ಬಾಯಿ ಬಿಚ್ಚದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದುಕೊಂಡ ತಾರಾನಾಥ. ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಅವಳ ಮನೆಯಿಂದ ಬಂದ ಮೇಲೆ ಫೋನು ಮಾಡು ಎಂದು ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ತಾಕಿತು ಮಾಡಿದ.

ಇಬ್ಬರೂ ಕಚೇರಿಗೆ ಹಿಂದುರಿಗಿದಾಗ ತಾರಾನಾಥನಿಗೆ ಅಚ್ಚರಿ ಕಾದಿದ್ದಿತು. ಸಾವಿತ್ರಿ ಅವಳ ಕುರ್ಚಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯಾವುದೋ ಕಡತದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಾಡಿಸು ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

'ಕಾಫಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೇನು?' ತಾರಾನಾಥನನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಅವಳು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಮೋಡಿ ಮಾಡಿದ್ದ ಚೆಲುವೇ ಈಗಲೂ ತುಳುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ದುಗುಡ ದುಮ್ಮಾನದ ಚಿಹ್ನೆಯೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾರಾನಾಥನಿಗೆ ಮನಸ್ಸು ನಿರಾಳವಾಗಿ ನಗಲೆತ್ತಿಸಿದ.

'ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೊರಡೋಣ ಅಂತ ಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದೆ. ನಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ ಊರಿಂದ ಬಂದ್ರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅಫೀಸಿಗೆ ಇವತ್ತೊಂದು ದಿನ ರಜಾ ಹಾಕಿದ್ದೀನಿ. ನಿಮಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತ ಕಾಯ್ದೆ' ಸಾವಿತ್ರಿ ಮುಖ ಅರಳಿಸಿದ್ದಳು.

'ನೀನು ಬರದೆ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಮೂಡೇ ಅಪ್‌ಸೆಟ್ ಆಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಈಗ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಸರಿ ಹೋಯಿತು' ತಾರಾನಾಥ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡೆ ಹೇಳಿದ್ದ. ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ನಿಂತವಳ ಬಳಿ 'ಏನೋ ಕೆಟ್ಟ ಘಳಿಗೆ; ಬಿಡಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ಮಾತನ್ನ'

'ನಾನಿನ್ನು ಬರ್ತೀನಿ' ಎಂದವಳೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ಎದ್ದು ಹೊರ ನಡೆದಳು. ತಾರಾನಾಥನ ಮನಸ್ಸು ಸ್ಥಿಮಿತಕ್ಕೆ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಕುರ್ಚಿಯಿಂದ ಎದ್ದು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಮೋಹನ ತನ್ನ ಸ್ನೋಟಿನಲ್ಲಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಟಿರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು.

ಸಂಜೆ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ತಾರಾನಾಥ ಎಂದಿನಂತೆ ಗೆಲುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಮರಳಿದ್ದ. ಮೋಹನನ ಫೋನಿಗಾಗಿ ಕಾತರಿಸಿತು ಮನಸ್ಸು. ಅವಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದವನು ಆಮೇಲೆ ಕಚೇರಿಗೆ ವಾಪಸ್ಸು ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪ್ರಸ್ತಾವನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನೆನಪಾದಾಗ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ನಗೆ ಮಿಂಚೊಂದು ಹೊಳೆಯಿತು.

ಕೈಕಾಲು ಮುಖ ತೋಳೆದು ಬಂದ. ಸೋಫಾದಲ್ಲಿ ಒರಗಿದವನ ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಮೋಹನನ ಪ್ರಸ್ತಾವವನ್ನ ಅವಳು ಒಪ್ಪುತ್ತಾಳೋ? ಅಥವಾ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾಳೋ? ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಸಾವಿತ್ರಿಗೆ ಹೊಸ ಬದುಕು. ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು. ಒಂಟಿತನದಿಂದ ಮುಕ್ತಿ ಸಿಗುತ್ತದೆ.

ಮೋಹನ ತನ್ನ ಹಳೇ ಚಾಳಿಗೆ ಮರಳದಿದ್ದರೆ ಸಾಕು ಎಂದುಕೊಂಡ. ಆ ಯೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರುವಾಗಲೇ ಅವನ ಮೊಬೈಲು ರಿಂಗಾಗತೊಡಗಿತು. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಮೋಹನನ ಮಾತಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಸಿಹಿಸುದ್ದಿ ಹೇಳಬಹುದು ಎಂದು ಆತುರದಿಂದ ಫೋನಿಗೆ ಕಿವಿ ಆನಿಸಿದ್ದ. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಧ್ವನಿ.

'ಹಲೋ. . . ನಾನು ಸಾವಿತ್ರಿ'

'ಗೊತ್ತಾಯಿತು. . . ಹೇಳು ಸಾವಿತ್ರಿ, ಏನು ಸಮಾಚಾರ?'

'ನಿಮ್ಮದು. . . ಇವೊತ್ತು ಊಟ ಎಲ್ಲಿ?'

'ಯಾವುದಾದರೂ ಮೆಸ್ಸಿಗೆ ಹೋಗೋಣ ಅಂತಿದ್ದೀನಿ'

'ಈ ರಾತ್ರಿಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೇನೇ ಬಂದುಬಿಡಿ'

'ನಿನಗ್ಯಾಕೆ ತೊಂದರೆ?'

'ನನಗೇನು ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಹೇಗೂ ಪ್ರಮೋಷನ್ ಮೇಲೆ ಊರು ಬಿಡ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ಊಟ ಹಾಕಿಯಾದರೂ ಋಣ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ತೀನಿ. ನಿಮ್ಮ ಉಪಕಾರದ ಭಾರವನ್ನ ನಾನು ಮರೆಯೋಕೆ ಸಾಧ್ಯವ?'

ಸಾವಿತ್ರಿ ತೀರಾ ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ತನ್ನ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಸದ್ಯ ಬೆಳಗಿನ ಕಹಿ ಪ್ರಸಂಗವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ಓಡಿಸಲು ಇದೊಂದು ಸದಾವಕಾಶ ಎನ್ನಿಸಿತು. ನಿಮ್ಮ ಚಿಕ್ಕಪ್ಪ ಚಿಕ್ಕಮ್ಮ. . . ರಾಜೀವ ಜ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವರು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿಯಾಯಿತು. ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮಮ್ಮ ಕೂಡ ಹೋದರು. ಈಗ ನಾನೊಬ್ಬಳೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ.

'ಮೋಹನನ್ನ ಕರೀ ಅವನೂ ಬರ್ಲಿ'

'ಏಕೆ?'

'ಮೋಹನ ಸಂಜೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿರಬೇಕಲ್ಲ'

'ಹೂಂ. . . ಮಾತಾಡಿದ್ದಾಯಿತು. . . ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ನನ್ನ ಸಂಸಾರನ್ನ ಮುಗಿಸಿ ಕೂತ ಮನುಷ್ಯ ಆತ. ಈಗ ಬಾಳು ಕೊಡುತೀನಿ ಅಂತ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಕುಡುಕನ ಮಾತಿಗೆ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಕವಡೆ ಕಾಸು ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಲ್ಲ ಮಾತಾಡಬೇಡ. ಅವನು ಮೊದಲ ಮೋಹನನಲ್ಲ.'

'ನಾಯಿ ಬಾಲ ಡೊಂಕು ಅಂತ ಕೇಳಿಲ್ಲೇ ನೀವು! ಅವನ ಸುದ್ದಿ ಸಾಕು. ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡಿ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಮೃದುತನ ಕಡಿಮೆ ಆಗಿರುವ ಅನುಭವ. ಈ ಹೊತ್ತು ಯಾಕೋ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಜೋರು ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀಯೆ.. ' ತಾರಾನಾಥನ ಮಾತು ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊದ್ದುಕೊಂಡಿತ್ತು. ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ನಗು ಕೇಳಿಸಿತು.

'ನನಗೆ ಅಡುಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಇದೆ. ನೀವು ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೋ ಬೇಡಿ. ನೀವು ಎಂಟು ಗಂಟೆಗಿಲ್ಲ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಬಿಡಿ.'

'ಸಾವಿತ್ರಿ ನಾನು ಬರೋದು..' ಅವನ ಮಾತು ಮುಗಿಯುವ ಮೊದಲೇ ಸಾವಿತ್ರಿ 'ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಊಟ ಮಾಡಿ ಅಷ್ಟೇ' ಅಂದಳು?

'ಹಾಗಂತೀಯಾ'

'ಹೌದು ಬರಲೇ ಬೇಕು. ಕಾಯುತ್ತಿರುತ್ತೇನೆ. . . ಬರದಿದ್ದೆ ನಾಳೆ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡಲ್ಲ ನೀವು ಅಷ್ಟೇ'ಸಾವಿತ್ರಿ ಮಾತಾಡುತ್ತಲೇ ಅತ್ತಲಿಂದ ಫೋನು ಸ್ವಗಿತಗೊಳಿಸಿದ್ದಳು.

ತಾರಾನಾಥನ ಮನಸ್ಸು ಗೊಂದಲದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಿತು. ಹಾಗೇ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದವನಿಗೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ನೋವು ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎನ್ನಿಸಿತು. ಅವಳು ಆಡಿದ್ದ ಕೊನೆಯ ಮಾತು ಹೆದರಿಕೆ ಉಂಟು ಮಾಡಿದ್ದಿತು. ಸದ್ಯ ನಾಳೆ ಯಾವುದೇ ಅವಾಂತರ ಘಟಿಸುವುದು ಬೇಡ. ಇಂದು ಸಾವಿತ್ರಿಯ ಮನೆಯ ಊಟ ಉಂಡು ಬಂದರಾಯಿತು ಎಂದು ತಾರಾನಾಥ ಸಿದ್ಧನಾದ.

ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೇಗ ಹಾಕಬೇಕು ಎನ್ನುವಾಗ ಅವನ ಮೊಬೈಲು ಸದ್ದು ಮಾಡಿತು. ಮತ್ತೆ ಸಾವಿತ್ರಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಫೋನಿಗೆ ಕಿವಿ ಆನಿಸಿದ್ದ. ಮೋಹನನ ಧ್ವನಿ ಅದು. ಕುಡಿದ ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಾತು ತೊದಲುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಅವನು ಸಾವಿತ್ರಿಯನ್ನು ವಾಚಾಮಗೋಚರ ನಂದಿಸತೊಡಗಿದ್ದ. ತಾರಾನಾಥ ಫೋನ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿದ. 'ಕರೆದರೂ ಬಾರನೆ' ಎಂದು ಸಾವಿತ್ರಿ ಅಂದು ಕೊಳ್ಳಬಾರದು ಎನ್ನುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇದ್ದ ಯಾರಿಗೂ ನಂಬರು ಕೊಡದ ಸಿಮ್ ಕಾರ್ಡ್ ಅನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ತೆಗೆದು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬೈಕ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ.